

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamente se fac numai plăindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr., a treia-oraă 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primește abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înipoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Să vorbească dar' masele!

Se vede că guvernul a înțeles primejdia ce amenință politica sa religioasă, și în consecință chiar existența sa. Cu deosebire l-a pus pe gânduri agitația episcopatului și clerului catolic, așa că oamenii guvernului au început deja a-și sparge capul, cum s'ar pute paraliza acțiunea îndreptată contra proiectelor bisericesti puse în perspectivă.

Această deducție trebuie să o facem din următoarea notiță, publicată în ediția de seara a ziarului vienez „Neue Freie Presse“ dela 14 Februarie, care totdeauna a fost bine informat asupra intențiilor guvernului unguresc, și pe deasupra este leaderul jidano-liberalismului din monarhia noastră.

„În „Ungaria“ — zice „Neue Freie Presse“ — „partidul liberal se pregătește la hotărâtă luptă de apărare contra agitațiilor clericale, cărora deja prea multă vreme li-s'a lăsat liber terenul. În timpul din urmă două municipii au luat poziție hotărâtă în favorul programului de politică bisericască a guvernului și cu deosebire pentru căsătoria civilă obligativă. Peste măsură remarcabil este conștientul comitatului Borsod, care nu a fost inițiat din parte liberală, ci din parte opozițională, și cu toate acestea culminează într'un vot de încredere pentru cabinetul Wekerle în privința politicii sale bisericesti. Acum este vorba a duce mișcarea liberală în mijlocul maseilor și spre acest sfârșit a face întrebuintare abundanță de dreptul de întruniri, pentru a paraliza ingerența de pe amvon.“

Cu alte cuvinte, guvernul a dat ordin fișpanilor să pună la cale în congregațiunile comitatense, mai todeauna plainice guvernului, voturi de aderență la proiectele bisericesti. Afară de aceea mameluții guvernului vor convoca meetinguri și adunări electorale în toate părțile țării și vor exopera rezoluțiuni, că țeara este încântată de politica bisericască a guvernului și nimic nu așteaptă mai cu dor ca recepțiunea Ovreilor și introducerea matriculelor de stat și a căsătoriei civile.

În chipul acesta dl Wekerle crede că va isbuti a paraliza agitațiunea clerului și a face pe voia liberalismului ovreesc.

Nu avem nimic în contră, deși nu ne îndoiim, că îndată-ce voește, guver-

nul poate să obțină din toate municipiile și din toate cercurile electorale atâtea manifestațiuni de aderență, câte îi va plăce. Știm noi cum se fac „aderențele“ puse la cale cu ajutorul administrației.

Dar' să-și facă chef. Însă pusă odată cestia pe terenul acesta, care noi îl acceptăm cu plăcere, guvernul arată și adversarilor sei calea pe care trebuie să pornească. Dacă oamenii stăpânirii li-se dă lozina să facă întrebuintare abundanță de dreptul de întrunire, ca să se pronunțe pentru politica bisericască, atunci nici nouă nu ne poate contesta același drept, ca să ne pronunțăm contra. Dacă e vorba ca „mișcarea liberală“ să fie dusă în mijlocul maseilor, atunci același drept îl avem și noi, și celelalte naționalități și toate bisericile creștine să ducem în mijlocul maseilor mișcarea de protestare contra atentelelor ce guvernul plănuiește contra sentimentelor noastre religioase și naționale.

Acest drept îl avem, dar' avem și datorința să o facem. Cu cât guvernul va duce mai multă mișcare în mijlocul maseilor, cu atât mai multă să ducem și noi și să arătăm, că în ținuturile locuite de Români, masele nu numai nu aderă la politica guvernului, ci mai virtos o combat și vor face pe cale legală tot posibilul, ca intențiile guvernului să nu devină realitate. Cu cât guvernamentalii vor face mai multă agitație, cu atât mai generală și mai intensivă să fie și mișcarea noastră de protestare, ca să se vadă, că nu țeara cea adevărată este cu guvernul și că spoeală și minciună este aderența care li-se votează la porunceală.

Sunt mari bunuri religioase și naționale în primejdie. Guvernul voește să ni-le știrbească, pretextând că o face la dorința opiniei publice din țeară. Să-i arătăm că nu este adevărat și că țeara cea adevărată este contra lui.

Să vorbească deci masele!

Procesul contra memorandumului Românilor. Domnul Eugen Brote a fost astăzi, Sâmbătă, de nou citat și ascultat de judele de instrucție în cauza Memorandumului Românilor.

Dela sərbarea Ligei din București.

(Raport special al „Tribunei“.)

1/13 Februarie 1893.

Drept completare la darea de seamă asupra sərbării Ligei din București vă trimit în extenso discursul ce l-a rostit cu acea ocaziune dl Delavrancea.

Eată acest discurs:

Domnilor!

Acest secol a început cu o revoluție care vecinic va umple de grije și de admirație pe aceia care înțeleg mai profund mersul neînduplecat al omenirii.

Pe atunci secolul nostru era tinăr, voinic, idealist, plin de entuziasm, revoluționar, fiindcă venise pe lume cu un crez de desevirșire nou într'o lume cu desevirșire învechită.

Astăzi e un fel de liniște, de deșteptare tăcută, e ceva solemn și mare, o impresie emoționată de ceva care se duce și de ceva care vine.

Secolul nostru a ajuns asemenea unui gigant care pirotește de bătrânețe și își așteaptă ciasul, pentru-ca să treacă, el care se duce, făclia omenirii, în mâna altuia, în mâna celui care vine.

Să fim covrșiți de pietate în fața acestui bătrân ce este gata a se perde cu resignație în infinitul etern al timpului! El este cel dintâiu care în numele umanității a cucerit pentru om drepturile omului.

Drepturile omului-individ,

Drepturile omului-popor,

Drepturile omului-omenire.

Și esența acestor drepturi sunt:

Libertatea omului, —

Libertatea popoarelor, —

Libertatea omenirii!

Acest secol care moare a învățat pe om să fie demn de natura și fenomenalitatea lui divină, adică el l-a învățat să prefere libertatea înaintea ori-cărui alte bunuri.

Libertatea este singurul mod de a fi demn și demn de a fi al omului în societate.

Lupta unui om și a unui popor, sau a unei părți dintr'un popor pentru a-și redobândi libertatea, este lupta pentru viață însăși, adică pentru adevărata viață.

Un om poate consimți, pentru un traiu mai bun dar' mai rușinos, la înstrăinarea celei mai nobile părți din el — esența umanității însăși, — a libertății, — și nimic nu-l împedecă de a reveni earăși la viață demnă și adevărată. El poate îmbrăca livreața și poate slugi scopurile mici, ușurele și tre-cătoare ale vre-unui suveran rău sau uluit... și totuși ar pute să mai aspire la grația suverană de a deveni... om! Un popor însă,

sau o parte din el, nu se poate îmbrăca în haina lacheului, fără a se asfixia în ea, nu poate, de bunăvoie, consimți la aservirea sa sau la continuarea aservirii, fără a nu suferi ca pe frunte să i-se scrie de istorie: „acest popor n'a fost demn de viață — acest popor a încetat din viață!“

Și omul și popoarele au dreptul și datorie a protesta, când nu pot mai mult, contra aservirii, — și e și drept și e și datorie, căci acest protest se ridică nu numai în numele celor ofensați și umiliți, ci în numele umanității întregi!

Eată victoria acestui secol contra celor de mai înainte lui; eată adevărul etern adăugat la celelalte cuceriri morale de până la el; eată gloria și religia civilă a unui secol care poate închide ochii cu mândrie!

Secolul nostru a eliberat pe om de sub robia omului, a eliberat pe om de sub robia pământului!

Și ca să-și illustreze mai clar concepțiunea sa: a făcut pe om stăpân al pământului pe care fusese rob!

Și mai departe, domnilor, secolul nostru pe care îl vedem atât de bătrân și de onenit astăzi, a eliberat popoarele de sub voința și formele de fer ale suveranilor autocrați.

Și ca să-și illustreze și mai clar ideea sa mărețată:

a făcut din popoare izvorul suveranității!

Dar' numai contra suveranilor s'a ridicat acest secol miraculos, domnilor? Nu, ci chiar contra popoarelor, voină a-și desfășura până la cele din urmă consecuențe descoperirea sa morală.

Unui popor să i-se ierte tot în libertatea lui, afară de un singur lucru: să nu bată cu forța ceea-ce aparține dreptului! Libertatea nu este atât de mult consecința energiei cât este însușire decisivă a tot ceea ce om, a tot ceea ce uman, a tot ceea ce divin în concepțiunea de uman.

Și bătrânul secol și-a zis, pe la începutul a celei de-a doua jumătăți a vieții sale: „popoarele libere, prin chiar faptul că sunt libere, sunt datoare a libera pe cei de sub ele ca și pe cei de sub alții.“

Eată sublima idee a naționalităților, eată a doua glorie eternă, a unui secol care poate închide ochii cu mândrie!

Dar', domnilor, la patul de flori pe care stă întins secolul bătrân, încunguiurat ce-i drept cam de prea mulți financiari, de prea mulți bancheri, se ridică o întrebare gravă și dureroasă, cu atât mai dureroasă, cu cât se ridică la ultimele clipe ale unui erou.

Secolul nostru a văzut, cel puțin în Europa, triumfând pretutindenea ideea libertății omului și a eliberării popoarelor? Da, această idee, ca idee, ca religie, a triumfat în toată lumea. Libertatea omului însă și principiul naționalităților, de fapt, nu au triumfat pe deplin.

Sunt state în Europa, dlor, în care a vă aduna cum v'ați adunat d-voastră și a vorbi cum vă vorbesc eu, este o crimă pedepsită cu exilul pe viață sau cu decapitarea.

Și sunt, dlor, în Europa state care au pretenția de a fi libere, liberale și culte, care în patima orărbă de a supune și distruge alte popoare, nu se sfiesc de a năbuși până și în pruncul de trei ani chemarea rasei lui, glasul sufletului lui pur, senin și nevinovat.

Rare-ori omul este mai aproape imaginea îngerului, adică a naivului divin și immaculat, ca la vîrsta de trei ani.

Și secolul nostru a văzut la adînci bătrânețe: Kisdedóv-urile! — Adecă a văzut forța orărbă și rușinoasă atentând la ce e mai drept într'un popor: a fi după firea și menirea lui!... La ce e mai sacru în umanitate: la copilăria înger-rească!

Domnilor, secolul nostru este bătrân, abia își mai ridică pleoapele cu mâinile; brațele îi cad, și spada sa și-o întinde unui necunoscut ce se desface din negurile viitorului pentru a duce mai departe greutatea sub care se sfrîștește gigantul îmbătrânit.

Secolul care moare nu mai are destule forțe de risipit, dar' pentru popoarele care nu s'au eliberat încă el are lacrimi calde ce-i picură în barbă și i-se scutură ca niște picături de ceară sfântă.

În curînd el va închide ochii, dar' când va întinde spada celui tinăr, secolului care vine, el îi va zice:

— „Am pus pe buzele omenirii cuvintele de libertate și de liberare ca cea mai sfântă rugăciune; am dat libertate și am liberat pe mulți; voința mea din urmă este: să fie toți liberi!“

Și secolul care vine... sînteți d-voastră, dlor, ca și toată tinerimea generoasă din Europa, și executorii testamentari ai unui secol care închide ochii sînteți d-voastră.

Să fiți liberi — să fim toți liberi!

Azi e sərbătoarea Ligei... mîne va fi sərbătoarea Unirii... 24 Ianuarie!

Să fie toți liberi!

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Mures politici.

(Prietenului Alfa.)

„Destul v'e o vouă, că vremea trece a vieții ați trăit-o după voia păgănilor umblînd în sburdăciune, în poftiri, în beții, în glaurile cim-polilor, în multă beutură, în slujba cea necurată a idolilor.“

Apostolul Petru în ep. I. gen.

„Ah, de câte-ori voit-am,

„Ca să spânzur lira în cuiu!“

„Dar' atunci greeri, șoareci

„Cu ușor măruntul mers,

„Readuc melancolia-mi,

„Eară ea se face vers“.

Astfel cînta bietul Eminescu, la care roade cu atîta amar șoarecele călugăresc din Blaj.

De bună seamă. Ușorul și măruntul mers al neamului șorecesc își readuce melancolia, te face trist, gânditor. Mii de gânduri îți muncesc creerii.

Așa prietenul Alfa stînd în jilț lîngă tînera-i nevastă, se simți încunguiurat de aceste ființe drăgălașe și gândul îl duse departe, departe, pe pământul născător de povești al Orientului, lumea șoarecilor.

Și scrise acel foileton șorecesc; frumos foileton, bun foileton!

Dar' eu nu pot sbura; aripile gândurilor mele fiind plouate, primesc numai în giu-

rul meu. Și eată, eată, cum vin rînduri-rînduri lighioanele noastre proprii: șoareci, hârciogii, cloțani...

„Warum in die Ferne schweifst, wenn das Gute liegt so nah?“

Ce-mi e Egiptul? Ce-mi sînt mie Indiile cu câmpiile lor roditoare de galbine spice?

Privesc împregiur și vîd lumea de dobitoace ce mă impresoră! Și dintre toate mai virtos... Ce? Drăgălași de șoareci.

— „Mures politici“. Șoarecii vieții noastre politice.

„Șoarecele și hârciogul au ca și cloțanul cap oval, spre bot subțiat, cu urechi mărișoare... Șoarecele e foarte fricos“. Ce bine îi descrie fratele Barcianu. (Elem. de Ist. nat. II. p. 8.)

Îi cunoaștem noi toți. Dar' cunoștințele trebuie sistematizate și ni-se impune datorie de a clasifica și descrie mai deaproape aceste ființe, ca să le știm păsurile și cusurul. Pentru-că „și șoarecii și hârciogii sînt animale stricăcioase“, se zice în Istoria naturală a lui Barcianu. Să-i cunoaștem, ca să ne putem feri de ei.

Acest gen de dobitoace ale vieții noastre românești poartă peste tot numele generic de „mures politici“, fiindcă sînt șoareci și fa politică. Caracteristica generală le e, că singurul scop al vieții lor este: să roadă. Șoarecii noștri deci justifică într'u toate pe Schopenhauer, care afirmă că: „Die Haupt, und Grundtriebfeder im Menschen, wie im Thiere,

ist der Egoismus, d. h. der Drang zum Dasein und Wohlein.“ (Grundlage der Moral p. 577.) „Șoarecii rod pâne, brînză, slănină, chiar haine, încălțăminte și hârtie“. (Istoria naturală de Barcianu II. p. 19.)

Și le place mult șoarecilor slămina, dar' ei totuși trăind numai pentru moment fără a se gândi în capul lor mic cu urechile „mărișoare“ și la un viitor mai depărtat, prea ușor „vînd slămina de mîne pentru șoricul de azi“, cum zicea dascălul Oana din Părêu părintelui Lucaci.

În urma firii lor rozătoare șoarecii se adună mai ales prin cămare, unde e multă făină, slănină sau încălțăminte vechi și hârtie. De dragul hârtiei mulți se sălășluiesc prin cancelarii, unde rod la hârtie în dragă voe.

„Inimicii lor naturali sînt buhele“, scrie istoria naturală (Op. cit. p. 19), ear' noi știm, că la Greci buhele erau simbolul științei. De aici ne putem explica fenomenul curios, că șoarecii noștri fug de știință, ca de altecelea.

Dintre speciile acestui gen șorecesc mai renumite au devenit în timpurile recente:

— „Mus praesidialis calabrias“,

care în societatea șorecescă ocupă de regulă vre-un post de președinte la vre-o instituțiune de șoareci. Trăește de altfel foarte bucuros și prin biserică, fiindcă roade cu drag la prescuri, dar' este în genere cunoscut, că biserică care ajunge pe mîna lor... Mai ia biserică de unde nu-i! În apucăturile lor acest soi de șoareci seamănă de altfel foarte mult cu trântorii din coșnițele de miere.

Foarte înrudit cu această specie este:

„Mus directionalis simplicissimus“. Ein

Prachtexemplar. Chiar numele îl arată, că fiind de regulă cel mai mare contrar al „buhelor“ grecești, șoarecii pe el îl pun în fruntea institutelor de învățămînt, ca nu cumva șorecii perzîndu-și frica de „buhă“, să facă vre-o legătură de prietenie cu acest dușman de moarte al neamului șorecesc. Împlîndindu-și chemarea cu scumpătate roade cu mult zel la hârtie și — alta nimic.

Fîindu-i tînta prostirea șorecilor, — deoarece-ce și Dumnezeu a făcut pe om după chipul și asemănarea sa — pune pedeci la ori-ce apropiere de buhe. De regulă stă ascuns prin vre-o cancelarie și nu face nimic. Din când în când însă ca prin minune ese la iveală câte un „act“ al seu, și atunci toată lumea șorecescă îl aplaudează, căci — ce să vezi — era „richtig“... — o prostie!

De altfel mormăie necontentit, ca să crează cineva, că e „șoarece muclelesc“. I-aș spune eu însă o poveste:

„Oft, wo machtlos Gift un Galle, Herscht ein fröhliches Gesicht; Nach der Flöte tanzen Alle, Aber nach dem Brumbass nicht...“

„Mures commerciales romantici“ sînt un soi foarte drăgălaș de șoareci.

În lumea aceasta șorecescă este peste tot regulă — după-cum am văzut și din cele premerse, — că șoarecele sau nu lucră nimic, afară că roade mereu, sau trebuie să se ocupe cu lucruri contrare chemării sale.

Astfel ne explicăm fenomenul, că „mures commerciales“ sînt totodată mai ales „ro-

mantici“. Ei adică în literatura șorecescă mîzgălesc o sumedenie de hârtie cu romane, povești, narațiuni indiene etc....

Lucru de altfel foarte folositor! Căci ce ar mai roade bieții de șoareci, când li-se gătat făina?

Scrieți șoareci, scrieți înainte!

Dar' „mures redactionalis tardus“ îi dau pace. Las' să-și doarmă mai departe somnul de iarnă prin gaurile redacției amorige.

Et nunc venio ad fortissimum...

Ca ori-ce societate organizată, astfel și lumea șorecilor își are o căpetenie politică-bisericască într'o singură persoană.

Intocmai ca la Muscali.

Acest conducător politic-bisericesc al șorecilor se numește „Mus maximus Pseudoromanus“.

Ca cel mai șiret (?) dintre șoareci, acest fruntaș șorecesc, dl Raton din povestea lui Alexandrescu, cu gând să-și mîntue soiul, a dat mîna cu chir Psicovici, pe care l'a introdus în tabăra șorecescă drept mîntuitor. Căci el crede, bietul, cănd Psicovici declamează:

„Binele șorecesc cât de mult îl doresc, Și cât îmi ești de scump, o știe D-zeu. Cunosc ce reuțaiți v'au făcut frații mei, Și că aveți cuvînt să vă plîngeți de ei. „Dar' eu nu sînt cum crezi;... Veniam să vă ofer, de vrei, ajutor“.

„Mus Maximus“ vede bine prăpastia, vede dinții ascuțiți ai dlui Psicovici și nu-și ia seama. A uitat în patima lui slabă cuvî-

Un nou progres.

Intr'al doilea capitol al seu „Egyetértés” glăsuiește precum urmează:

Studiând istoria acestiunii române nu numai că vom învăța foarte multe și însemnate lucruri, dar vom găsi oare și cum și cheia de evoluțiune a acestei cetăți. De aceea mi iau voie să supăr pe iubii cetății cu înșirarea unor evenimente istorice retrospective.

Cine a studiat istoria neamului românesc, stie că în regatul român de azi ideea națională română nu agita spiritele ca o putere conștie până în timpurile mai noue.

Mihail-Viteazul voevod, pe care românimea îl stimează ca eroul daco-românismului, încă în ultimii ani ai secolului al XVI-lea întrebuințează vorba rumun în scrisoavele și decretalele sale în sens de iobag. Ideea rumunismului s'a născut pe pământul Ungariei. Bonfiniu, celebrul scriitor al regelui Matias, potrivit-se spiritului uman al veacului și cunoscând originea română a familiei lui Matias, pentru a prezenta această origine mai distinsă în lingua sa de curtesan, credea a recunoaște în românimea din Ardeal descendenți direcți ai legionarilor lui Traian; de aceea descoperise și pe strămoșii lui Matias printre membrii familiei romane Corvin, care ar fi venit din Roma în Dacia și care familie ar fi trăit neîntrerupt în Ardeal dela colonizarea Daciei cu Români. Acest basm al lui Bonfiniu s'a strecurat în urmă și în literatura științifică apuseană care se slugia de opul lui ca de isvor, așa încât la începutul secolului al XVII-lea poetul german Martin Opitz, pe care Gabor Bethlen îl chemase ca profesor în Alba-Iulia, în poezia intitulată „Zlatno” cântă de Români din Ardeal ca de strănepoții legionarilor romani. Acest basm științific și legendar încetul cu încetul și-a găsit drumul și în scrierile unor oameni învățați în ale bisericii, care trăiau în principate, dar fără-ca lucrul acesta să fi avut vre-o importanță.

Basmul științific, născut pe pământul Ungariei, a devenit dogma istorică tot pe pământul ungar, și prin aceasta a ajuns mai târziu baza unor pretențiuni politice ce merg departe.

În primii ani ai secolului al XVIII-lea s'a făcutul la noi în țeară uniunea cea mare a Românilor cu biserica catolică. Prin trecerea lor la calvinism Bethlen, Rákóczy și Apafi n'au isbutit să apropie românimea de maghiarime, Singurul rezultat al născuților lor a fost că a mai deștepenit legăturile ce strângiau românimea din Ardeal cu biserica slavă ortodoxă primind limba română ca liturgică în locul celei slavone. Prin aceasta s'a mai ușurat și lucrarea guvernului din Viena, precum și a iezuiților care se trudeau pentru a făptui unirea, deoarece prin lăpădarea limbii liturgice slavone s'au micșorat și legăturile care legau românimea cu biserica slavă ortodoxă, a cărei domnie de mai multă secolă chiar înșiși scriitorii români o numiau de obicei sclăvia sufletescă, întunecul egiptean al națiunii.

După stabilirea uniunii primul episcop de vază al bisericii gr.-cat. române, Ioan Inocențiu Klein și-a mutat reședința la Blaj, unde a înființat o mănăstire de călugări baziliani și un așezământ de educațiune. La anul 1854, al treilea urmaș al lui Klein, episcopul Grig. Maior a deschis

tele apostolului Petru (epist. I. gen.): „Pe cei bețari, care sânt între voi, îi rog, ca un bețar și martor suferințelor lui Christos: pașteți turma ce e într'evoi, îngrijindu-o nu cu nevoie, ci bucurându-vă cu centrul dobândă, ci cu îndurare, și nu ca cei-ce domnesc, ci pildă fiind turmei”.

Ce-i pasă lui... „Ich bin einmal so tief in Blut gestiegen, „Das wollt ich nun im Walten stille stehn, „Rückker so schwierig wär, wie durchzugehen“ exclamă el cu Shakespeare (Macbeth III. 4 trad. germ.).

„Săracu popă!... Săracu popă!... — vorba lui Mihail-Viteazul.

„Calabrias” și „Simplicissimus” îl ling pe tâlpi, ear el „Maximus Mus Pseudoromanus” trimite aspră rânduie la poporul șoreces ca pe timpul lui Caragea-Vodă: „Se poruncește și vouă tuturor locuitorilor acestui județ, mazili, breslași, slugitori și căpitani să dați supunere și ascultare la numiții boieri, să poată săvârși poruncile divanului” (Lahovary: Hărtii vechi, „Convorbiri Literare” 1892, 585.)

Și ei toți mazili, breslași, slugitori și căpitani se aruncă în genunchii și sbiază tremurând de frică: „Ave, Mus Maxime, rosuri te salutant”.

„Să trăești, căpetenie al șoarecilor, te salută cei-ce vor să roază!”

... Unde ești tu, Țepeș Doamne?!

Omega.

gimnasiul. Și de atunci micul Blaj, proprietatea principelui Apafi în secolul al XVII-lea, a devenit centrul vieții culturale a Românilor. Aci, în acest loc neînsemnat stă leagănul rumunismului ce azi așa e de pretențios și îndrăzneț, aci își petrecu el anii de prunc, aci a crescut flăcău fără-ca noi Maghiarii să fi avut măcar bănuială, așa încât azi, bărbat în vîrstă ce este, se ceară, cu mână înarmată mai mult decât a treia parte din teritoriul statului ungar.

Același episcop, Grig. Maior, trimisese la Collegium Propagandae din Roma pe George Șincăi, Petru Maior și Samoil Klein spre a-și completa studiile. Dintre acestia George Șincăi a jucat cel mai mare și important rol în istoria românismului. Cine a fost Șincăi, o știe fiecare Român cu carte, ear noi putem să o învățăm din prelegerea lui Ilarian Papiu, pe care a ținut-o despre viața, scrierile și ideile lui Șincăi în anul 1869 în Academia din București și la finalul căreia președintele Academiei Elia Rădulescu a exclamat: „Domnilor! ziua de azi e mare, căci azi eternisăm amintirea lui Șincăi, unuia din cei mai mari Români ai martirului românimii”.

Biografia lui Ilarian Papiu povestește, că pe când Șincăi sta în Roma (1774—1779), aniquitațiile orașului etern, dar mai cu seamă faimoasa colană a lui Traian au deșteptat în el gândul, să scrie istoria Românilor. După reîntoarcerea în țeară o și gătise, dar n'a putut să o tipărească, parte din cauza cenzurii, parte din lipsa de mijloace. Opulii seu i-a dat numele de „Cronica Românilor” și povestește în ea, că după ce Traian cucerise Dacia, adică Ardealul de azi, din legionarii și coloniștii romani s'a format poporul român, care și după desfacerea imperiului roman au trăit în munții Ardealului ca o națiune cu viața de stat până la venirea Maghiarilor. Că în vremea aceasta ar fi locuit în Ardeal Români nu vorbește nici un document istoric afară de Anonymus, ale cărui notițe au eșit în 1746, adică cam 40 ani mai curând decât când Șincăi și-a început Cronica sa. Eată cum un isvor istoric maghiar slugește ca cea mai puternică basă și armă fondatorului istoriografiei dacoromaniste.

După Șincăi, Gelon se supune lui Tuhtum, care întocmai cum Anjouii, și Habsburgii au ajuns regii Ungariei fără-ca Maghiarii să fi devenit Italieni sau Nemți, ajunge și el în modul acesta principie al Românilor din Ardeal, întemeiază statul, aflându-se în raporturi de vasalitate față cu Ungaria, păstrându-și însă caracterul autonom cu numeroase condițiuni ale unei vieți de stat; Acest caracter autonom Ardealul și-l perde numai dela Sf. Stefan încoace, dar românimea urmează și după aceea a-și păstra viața națională cu deosebită aristocrația română până la 1437 când și-o perde. De atunci aristocrația română se maghiarizează, ear poporul român cade în jobăgie cum era în timpul lui Șincăi.

Șincăi nu poate să scoată în tipar Cronica, dar Petru Maior tipărește pe a sa, care nu e altceva decât copia Croniceii lui Șincăi și așa ajunge el Moise al Românilor, după vorbele președintelui Academiei din București. Al treilea membru în acest triumvirat român modern este Samoil Klein, care a scris gramatica dacoromană pe care o scoate în tipar Șincăi la 1780 îndreptată și amplificată drept dovadă că limba română este mama și basa limbii latine clasice.

Este interesant a se ști că toți trei se trag din familiile maghiare nobile: Klein de Szád, Șincăi de eadem și Maior de Dicsőszentmárton. Ceea-ce este și mai straniu e că doi dintre fondatorii istoriografiei dacoromane, anume Șincăi și Maior, ca censorii și corectorii români ai tipografiilor universității, timp îndelungat capătărea leafa dela statul ungar, a căror lozincă este: „Dacia este a Românilor! Maghiarii nu sânt în Dacia decât a supritorii!” Unul dintre ei, Șincăi, persecutat fiind de tovarășii lui în religie și naționalitate, găsește asil la o familie aristocrată maghiară (gróf Wass din Czeg). Dar lucrul cel mai straniu este încă că istoricii culturii române ved în Șincăi pe martirul tirăniei maghiare pe basa unui basm pe care a născocit propria lor fantastică rodnică.

(Va urma.)

Alegerile municipale suplimentare.

Din comitatul Făgărașului, în luna lui Februarie 1893.

Luni, în 6 Februarie a. c., s'a întemplat în cercul electoral al Voilei a doua alegere de patru membri în comisiunea municipală a comitatului Făgăraș, deoarece-ce prima alegere, care a fost să se efectuească în 19 Decembrie a. tr., s'a zădărnicit prin uneltirile mârșave ale unei clice jonsnice și destrăbălate,

care nici odată n'a voit să meargă mână în mână cu oamenii de bine, ci totdeauna a mers pe căi cotite și perverse, alăturându-se când lângă un Jidănuț, când lângă altă creatură străină de neamul și legea noastră, numai ca să poată strica cauzele române, de care pe ei nu-i doare capul. Acesti netrebncii căută numai interesele lor personale, egoistice și momentane, nu le pasă nimic, dacă de dragul lor vor jertfi ori-și-ce cauză cât de sfântă și momentuoasă. Așa e firea lor, nu pot trăi, dacă nu se vor angața ca unelte servile și orbe în serviciul dușmani'or neamului nostru. Ei, ca ori-și-care năimiți, lipsiți de conștiință și omenie, merg acolo unde sânt înrolați de a nu-și produce scandal și fapte herostratiche, fiind numai de astfel de lucruri jonsnice capabili și aplicați a face.

Boala șovinismului este cu mult mai crâncenă, decât ca să se vază, unde împing lucrurile astfel de ființe parasite și destructive.

La prima alegere, care avea cum am mai zis, să se s'vrșească în 19 Decembrie a. trecut, alegătorii s'au purtat foarte bine; deși meteorul rățacoț, Gabor Daniél, a încercat toate mijloacele mârșave de a-i corupe, totuși a rămas aproape singur, ca un puui de cuc. Norocul că câteva neamuri de ale lui mai de aproape, căci altcum nu se găsea un singur om căre se-i asculte flecăriile.

A sbierat toată ziua ca un smintit, a declamat prin cărme, a dat la „aldămașuri” din răspuțeri, s'a bătut cu pumnii în piept, strigând că, Doamne apără-ne, el e „fiul poporului” și că el, nefericitul, numai pentru binele și fericirea poporului lucră și trăește. Că el, stând bine cu stăpânii, va face cele mai mari ușurări poporului, îl va scăpa de dare etc. numai se-l alegă pe el, că nimeni nu le va pute face binele ce li-l face el; dar toate înzadar, căci la „fiul poporului” se uita poporul ca la „fiul lupului”, care când nu poate face rău, zice că a făcut bine.

Pe calea aceasta dar n'a putut face nimic, căci oamenii îi cunoșteau de pe pene ce pasere e. Alegerea încă decurgea în cea mai bună ordine sub presiulul dirigentului dela școala din Voila dl G. Dobrin. „Fiul poporului” cel meșter vedea că are să pătească rușine, și să rămână cu buzele umflate neale de nimeni cu toată „marea” lui popularitate. A început cu alte mijloace și mai miserabile. A luat pe vîrul seu Samoil Gabor, primar în Voila, și s'a dus din nou la cărcimă și s'au amest în toată puterea cuvântului, încât și pământul a început a se învîrți sub picioarele lor. În starea aceasta au venit din nou la cancelaria comună, voțierând și amenințând tot ce nu-i pe placul și de părerea lor, și întrând în lăuntru au pândit ocaziunea binevenită până la scrutiniu, atunci vîzându-se „fiul poporului” desconsiderat și bătut amar, a îndemnat pe vîrul seu Samoil Gabor cel „luminat” la cap, ca să nimicească biletele de votizare și să întrerupă cu forța alegerea. Acesta și numai acesta singurul seu aderent într'o stare neconștiu de sine, i-a și urmat îndemnul seu mișelesc, a luat biletele din mână președintelui și a produs scandal ne mai auzit, injurând și amenințând ca o fiară sălbatică, neputându-și se nime opune, neavând la îndemână asistență spre susținerea ordinii și siguranța persoanei.

În modul acesta și-a ajuns scopul, căci protocolul nu s'a putut încheia și așa alegerea s'a făcut ilusorie.

Să vezi acum bucurie, căci vezi el, „fiul poporului”, tot a triumfat!

Însă aceasta a fost bucuria nebulului.

Despre toate cele întemplate s'a raportat la locurile competente, cu toate acestea, după-cum se vede, până astăzi vitejilor din 19 Decembrie anul trecut nu li-s'a întemplat nimic. Tot lucrul s'a întemplat așa, că pe 6 Februarie a. c. s'a determinat o nouă alegere și încă tot sub presiulul domnului dirigent școlar din Voila G. Dobrin, care acum de cu bun timp, spre a evita scandalul și a se feri de insultele dela prima alegere, a cerut asistență.

Dar acum și nemernicii năimiți s'au pus mai cu putere pe lucru. Au început a alerga pe satele, care aparțin cercului electoral al Voilei, a promite câte în lună și în soare, a da beutură fără măsură, și a întrebuința, cu un cuvânt, ori-și-ce mijloc neierat, numai și numai să-și ajungă scopul. „Fiul poporului”, netrebncil Gabor, încă a cutrierat satele cu alegătorii și a repețit încă dela prima alegere în mai mare măsură, doară-doară va fi acum mai norocos ca la prima alegere; dar ce se-i faci omului, dacă el umblă tot după noroc și norocul fuge de el ca dracul de tămăie!

A venit ziua alegerii. Pe orizontul Voilei, lucru prea firesc, s'a arătat și meteorul rățacoț Gabor, însă acum cu mai multă „sanșă” de reușită. Alegerea s'a început și votizarea a decurs în ordinea cea mai bună; ear gura cățelelor din rîndul trecut amorfise cu desăvîrșire, deoarece-ce li-se putea pune prea lesne lăcat la gură, dacă s'ar fi purtat ca la prima alegere. Au știut însă lichidele

ce-i așteaptă, și așa s'au lăsat în mână sorții, basându-se pe „marea” lor popularitate despre care cu amar s'au convins din nou, că nu plătește o ceapă degerată.

Înceindu-se alegerea la 4 oare p. m. și făcându-se scrutiniul s'a constatat următorul rezultat:

Rusz Károlyi 13 voturi, Basiliu Rațiu, vicar 135, Nicolau Grama, învățător 119, Dumitru Chișerean, preot 111, Dr. Nicolau Șerban 125, Dănilă Gabor recte Gabor Daniél 27, Ioan Bența (Bența János) 13 și Iuliu Bonea (Boné Gyula) 8, declarându-se de membri aleși: Basiliu Rațiu, vicar; Dr. Nicolau Șerban, deputat; Nicolau Grama, învățător și Dumitru Chișerean, preot; ear' partida contrară rămânând amar bătută.

Resultatul acesta însă i'a consternat: profund, deși se putea prevedea dela început; deci ca lucrul să nu se petreacă de tot neted, se scală la urmă un biet de notăreșel confus la cap, nebagat de nime în seamă, și însinua protest contra alegerii.

Acela a fost ca se-l cunoască și alții Bența János din Hurez, care abia trăindu-și oficiul de azi pe mâne, a crezut să se insinue stăpânilor ca slugă supusă, care la vreme de lipsă e gata a se pune în serviciul lor. Slab serviciu! Mai eată la iveală un nefericit, care nu știe unde-i stă capul și care merge pe picioare străine!

Printre alegători își mai vîră coada un alt notăreșel Bika; deasemenea și-a arătat puțin nasul notarul Gavrilă din Iași, care vîzând că nu-i „coșer” a luat-o mai de timpuriu la tâlpășită și n'a așteptat să vadă cu ochii proprii ruina Ierusalimului, presimțind, că între împregiurările de azi toate sfîrșirile și așteptările li-se vor preface în praf și fum.

Și așa haita lingăilor și trădătorilor de neam s'a putut convinge încă odată pe deplin că unde este buna înțelegere și conducere și unde poporul este bine disciplinat, acolo totdeauna se ajunge rezultatul cel mai strălucit, ear' încercările unor netrebncii năimiți se sdröbe în voința cea resolută a poporului ca într'o stâncă puternică. Și dacă s'ar face în cercul Voilei zece alegeri, una după alta, totdeauna parasiții nemernici, rămân rușinați și bătuți. Să le fie dar' de învățătură pățania dela această alegere și să nu mai încerce a-și vîră nasul unde nu le ferbe „oala”! Deasemenea s'a putut convinge și pretorul Rusz Károlyi, că unde poporul e bine condus, acolo n'au ce căuta veneticii și alți lunatici, cum e d. e. și Gabor Daniél, popularul „fiu al poporului” din Țeara-Oltului, care umblă să prindă luna cu mâna.

Dela această alegere una este de însemnat, că anume dl Dr. Nicolae Șerban a știut lucra româneste, așa după-cum se cere dela fiecare fiu adevărat al națiunii române, care are durere pentru neamul seu. În-înte numai pe calea aceasta, că numai aceasta este adevărata cale, care ne va duce la mântuire!

Argus.

CRONICĂ

Procesele noastre Goana de ieri în „Institutul tipografic” s'a continuat și astăzi. Și astăzi toată ziua lucrătorii și servitorii institutului au fost chemați pe rând de judele de instrucție ca să se prezente „numai decât” la ascultare. Întrebările ce li-s'au pus se referesc parte la Memorandum parte la redactarea „Tribunei”. Dela servitorul expediției și dela băieții care duc manuscrisul în tipografie voește judele de instrucție să afe: cine serie articoli „Tribunei”, cine primește posta, cine dă manuscrisele la tipar, cine plătește personalul etc., ba chiar și cum stă treaba cu fosta societate pe acții a „Institutului Tipografic” și câte și mai câte. Ce va fi aflat Dumnezeu știe. Destul că până acum numai cei trei întorcători dela mașinile tipografice și cele trei fete dela expediția ziarelor și din tipografie au rămas neascultate. Așteptăm însă, că vor fi citate și aceste persoane ca să descopere tainele „ultraștilor”. Astăzi după amiază a fost citat, tot pentru astăzi după amiază, și colegul nostru Ioan Russu Șirianul, care însă din întemplare lipsește tocmai din Sibiu.

Bașibozucii dela Turda nici acum nu s'au vindecat încă de turbarea ce i'a cuprins astă-vară. Dintr'o scrisoare privată sosită dela Turda aflăm adică următoarea noutate, care sigur va surprinde pe cei-ce știu de cât este capabil fanatismul unguresc: S'a răspândit printre plebea turdeană știrea, că în 9 n. l. c. Români vor arăgia un bal în edificiul cel nou al școalei gr.-cat. de acolo și că la acel bal ar lua parte și venerabilul Dr. Ioan Rațiu cu d-șoarele fice. În urma acestui svon, nemotivat, căci dl Dr. Rațiu nici-decum nu s'a gândit să onoreze cu prezența sa acest sediu al „culturii maghiare”, bașibozucii care i-au devastat casa s'au organizat din nou și s'au adunat noaptea la oarele 12 lângă podul Turzii, înarmați cu furci de fer, cuțite și petri, ca să-l întimpeze la sosirea dela gară și să-i atace vieța. Se înțelege că nesusind dl Dr. Rațiu, vitejii urmași ai lui Tuhtum s'au întors rușinați acasă. În altă scrisoare privată dela o persoană foarte onorabilă și vrednică de toată încrederea se confirmă știrea aceasta, cu adăul că bașibozucii au stat mobilizați și în zilele următoare de 10 și 11 l. c., socotind

că dl Dr. Rațiu tot va sosl, ca să asiste la adunarea generală a institutului de credit „Arieșana”. Așadar nu numai orbia fanatismului momentan au pricinuit actele de vandalism dela Turda, ci sălbăticia înăscută a bașibozucilor, la care este credință politică, că adversarul politic trebuie lovit în cap! Și în mâna acestui soi de oameni a ajuns nenorocitul nostru Ardeal! În adevăr sântem aproape ajunși acolo, că sau va trebui să ne punem în stare de legitimită apărare, sau să cerem intervențiunea Europei culte, precum au cerut-o și au căpătat-o și Europeanii din China și din Maroc! În contra barbariilor privilegiatilor de acolo! Unde sânt în casuri de acestea procurorii și gendarmii?!

Tare i'a orbit Dumnezeu! Maghiarii sânt în stare să-și peară capul în fața unei lădițe de lemn pe care s'ar afla cumva treze niște dungi roșii-galbine-albastre, frumoasele fețe ce compun frumosul nostru tricolor. Eată o dovadă: Lîngă ușa salei de cetit a societății de lectură „Andrei Șaguna” din seminarul archidiececesan din Sibiu, este atîrnată de vre-un sfer de veac, de când există societatea o lădiță, în care membrii societății să-și poată pune pe ascuns eventualele lor elaborate, încercări literare, cu piecul, de unde comitetul le scoate, fără să știe pe autor, și le predă societății spre cenzurare. Lădița era colorată cu dungi roșii-galbine-vinele. Prin Decembrie, din oare-care incident, căpitănelul orașului nostru Sibiu, mergend prin seminar, a trecut pe lîngă lădița respectivă. Deloc a făcut atent pe domnul director ca să o coloreze altcum, căci, vezi Doamne, colorile acestea sânt oprite aspru! Lădița însă a rămas până azi tot așa, căci nu i-se atribuia nici o facultate „agitatorică”. Azi însă, pe la oarele 8 dimineața, ceva sergent de poliție a fost de nou trimis în seminar, să se convingă, dacă lădița a fost ori nu colorată altcum, căci precum s'a exprimat sergentul, ceva „domn” mare de „sus” dela minister vine „jos” la Sibiu, și o să meargă să vază și el acea lădiță. Vîzându-se că i-se atribue atât de multă „primejdiositate” și se ține atîta cont de ea, lădița a fost deloc luată jos, și se va da la un măsur să-și deie o față mai puțin „primejdioasă” intereselor statului maghiar. Și așa bietul „domn” de „sus” care vine „jos” la Sibiu, sigur cu inima plină de speranță că o să afe un gătej în ochii seminarului nostru, nu va afla gătejul.

Patrioților nu le trebuie limba nemțească. În ședința comisiunii financiare a parlamentului maghiar, ținută la 16 c. Ovrel Hely Ignácz a întrebat cum se face că în academia hovezilor Ludovica câteva obiecte se predau în limba germană? Ferváry, ministrul hovezilor, a răspuns că statutele prescriu că pentru cei-ce vor să fie admiși în școala înaltă de războiu, 2 subiecte se predau pe nemțește, ceea-ce numai în folosul nivelului cultural al oficerilor superiori. Dar Ovrel Hely nu e mulțumit cu asta, ci cere înființarea unei școlă înalte de războiu maghiare, așa cere patriotismul Ovrelilor. Într'adevăr, ce înțelege un Ferváry sau un Wekerle și toți capii oștirii din știința militară cum se câștigă biruințele în războiu? Să întrebe pe Hely care se duce odată pe săptămână la Turino să vază pe Kormányz 6-ur și aduce sfaturi pentru a fericit patria. Nu e așa că stăm bine cu oastea?

Gazeta care vorbește. „Neues Pester Journal” vestește că în Budapesta apare de alaltăieri începnd sub titlul „Hirmondó” o gazetă care vorbește, așa numită telefonică. Gazeta vorbește neconștient dela 8 oare dimineața până la 9 seara. Ea comunică în limba maghiară și germană știri locale și din afară, telegrame, cursurile dela bursă, tragerile de loterii etc., ba până chiar și foiletoane, recensiuni teatrale și inserate. În biurourile redacționale multime de colaboratori sânt ocupați cu compunerea materialului, care nu se tipărește, ci se telefonează.

Un scandal în camera austriacă.

După-cum ni-a anunțat depeșa de aseară, camera austriacă a fost zilele acestea teatrul unor scandaluri. Eată ce cetim despre aceste scandaluri în foile vieneze sosită astăzi aici: Deputatul Vașaty vorbea despre exmisul din urmă al presidentului tribunalului-suprem Stremayr, în care se cuprinde frasa următoare: „Sentența combătută dimpreună cu cuprinsul motivelor hotărârii s'a făcut într'o limbă străină...” Aci vorbitorul a fost întrerupt prin larmă. Deputatul Brzora a strigat: „Limbile noastre sânt străine în Austria!” Deputatul Sokol: „Scandal! Scandal ne mai pomenit!” Deputatul Dr. Lang: „Noi nu sântem străini în Austria!” Președintele îndrumă la ordine, dar înzadar; larma și gălăgia se continuă. Deputatul Brzora strigă: „Noi încă vom considera statul ca străin”. (Larmă și gălăgie.) Numai după întreruperi de mai multe minute și-a putut continua Vașaty discursul seu. În decursul scandalului s'a întemplat un conflict serios între ministrul contele Schönbörn și deputatul contele Kaunicz. Ministrul ședea în o bancă, la a cărei intrare se postase contele Kaunicz. Acesta isbucni în strigățul: „Acestă haită obraznică de funcționari!” Indignat peste măsură pentru aceste cuvinte, contele Schönbörn se ridică strigând: „Acele cuvinte nu le sufer! Astfel de expresiuni îți interzic!” Înzadar s'a încercat contele Kaunicz să-l domolească. Cu cuvintele: „Lasă-mă să es!” ministrul părăsi sala. Se zice că acest incident va fi încă obiectul unor recriminațiuni.

Dela Academia-Română. Ieri, Vineri, 5 curent, oara 1 p. m., Academia-Română a ținut ședință publică. Dl Gr. G. Tocilescu a cetit o dare de seamă asupra ultimelor săpă-

turi făcute în ruinele orașului Trophaeum Traiani din Dobrogea. Dl. N. Ch. Quintescu a cetit: Omagiul Artelor, scenă lirică după Schiller, adaptată principesei Maria a României cu ocaziunea căsătoriei și venirii în țeară a Alteței Sale Regale.

Biruința cabinetului francez. Se pare că cu toate știrile contradictorii, mai cu seamă acelea răspândite de inimici republicii din lăuntru și din afară, — printre acești din urmă earăși Jidanii în prima linie — Franța a trecut peste criza pricinuită de scandalușoara afacere Panama. Contrar multor ziare atât franceze — poate interesate bănește sau de partid — cât și străine, noi credem că osândirea bêtărului Ferdinand de Lesseps, care necontestat și-a câștigat merite pentru patria sa cum numai foarte puțini Francezi în secolul ce trăim, credem că osândirea lui era trebuincioasă, era cerută de conștiința națiunii. Da, era trebuincioasă pentru a dovedi că nici celura lui mare om al țerii nu-i e permis a se purta cu necinste; ear' față cu străinătatea a dovedi că poporul francez nu e decăzut, și prin urmare nu merită a căde pradă aventurierilor îndrăzneți, care pândesc cu lăcomie ori-ce ocaziune a-i procura același spectacol, cum îi pregătise Napoleon III. în ziua de 2 Decembrie 1852, crimă ale cărei urmări trebuiau să conducă țeara la Sedan. Alta e cestiunea, dacă judecata pronunțată asupra lui Lesseps trebuie și executată. Și earăși ne pronunțăm clar și franc: Nu! nu trebuie îndeplinită. Lesseps trebuie grațiat, pedeapsa e destulă în osândirea înșăși. Vrajășii Francei s'ar folosi altfel earăși ca de o armă ascuțită în contra republicii. Opiniunea publică, inima poporului va sili pe reprezentantul suprem al puterii executive să-l grațieze pe moșneagul muribund. Astăzi, după-cum se vede, spiritele sânt cu mult mai linișite în Franța; nu mai e temere de vre-o lovitură îndrăzneată, lucrurile vor intra încetul cu încetul în văgășul normal; criza e alungată, cel puțin o criză mare. Telegrama publicată în ziarul nostru de aseară ni-a vestit despre o biruință a guvernului în cameră. În ședința dela 16 l. c., după-ce mai mulți oratori au mai discutat asupra pericolului ce amenința Franța din cauza afacerii Panama, însuși deputatul socialist Leydet a propus următoarea moțiune, adoptată de guvern: „Camera având încredere în guvern, că va menține legile democratice și că va urma necelintit politica republicană, trece la ordinea zilei“. Moțiunea a fost votată cu 315 glasuri contra 186, după-ce ședința s'a ridicat. Biruința guvernului e deci deplină.

Dr. Florian Duma 13 fl., Ilustritatea Sa Ioan Mețianu, Nicolau Zigre, avocat, Emanuil Ungurean, avocat, Ioan Goldiș, vicar, Excelența Sa Mihail Pavel, episcop câte 10 fl.; Paolo Popp de Popa 20 franci, Teodor Kővári, canonic, Iosif Popp, notar câte 8 fl., A. Lauran, canonic, Petru Mihuițu, protopop, Ioan Popp, Iosif Erdély, avocat, Iosif Nagy, F. Cocian, avocat, Dr. Aurel Maniu, notar public regesc, Nestor Părumb, Nicolau Diamandi câte 5 fl., I. Gherlan, Dr. At. M. Marienescu 4 fl.; Dr. Coriolan Popp, I. Groza, Dr. N. Poenar, N. Venter, N. Marcuș, M. Pavel junior, I. Vulcan, Ilie Trailă, Toma Păcala, I. Poenar, Dr. D. Kiss, Mihail Vajda, notar, Augustin Bibescu, A. Sarkadi, con. I. Bibescu câte 3 fl.; I. Giulani 2 fl. 50 cr.; Moise Neșiu, I. Ciceronescu, Mihail Drimba, Eutim Blaga, Filip Teaha, Vasile Cibzenszki, L. Schadeberg, Gavriil Lungu, Petru Ionaș Brașov, Ilarie Crișan, Vasile Pop, Ioan Gliție, Mihail Pop, câte 2 fl.; Samoil Ciceronescu, Ioan Bota, Petru Pantea, George Pop, Armin Tetéleni, Stefan Todor, Dr. Ioan Comșa, N. Ghera, Alexandru Pașca, Dr. Felician Bran, Nicolae Pop din Felső-Szék câte 1 fl., și Vasile Sala, învătător în Vășcău 50 cr. — Suma 223 fl., care s'au distribuit spre scopul amintit în invitare.

Pe care îi rugăm ca și pe această cale să primească mulțumita noastră cea mai călduroasă. Mihail Grosșan, George Miclea, controlor. cassar.

VARIETĂȚI.

(Culmea entuziasmului.) Când Jenny Lind, celebra cântăreață suediană, era să meargă din Liverpool în America, a dat în acest oraș câteva concerte.

Cu ocaziunea aceasta, ziarele engleze povestesc următoarea anecdotă: Un tinêr elegant și-a pus de gând să nu se lase până nu va săruta mâna „priveghitoarei suedeine“.

Într-o seară, pe când Jenny Lind eșia dela un concert, el s'a vîrît printre lume, s'a dus până la trăsura cântăreței, și-a luat mâna și i-a sărutat-o.

Dar' pentru asta a fost pedepsit cum se cade. Trăsura pornise repede și a trecut peste entuziasmul tinêr. El n'a fost rănit deloc, dar' hainele lui elegante și-s'au ump'ut de sus până jos de noroiu. Când au sărit câțiva servitori ca să-l șteargă cu periile, tinêrul nu s'a lăsat. El zice că le va păstra toată viețuța lui murdare și în fiecare an, în ziua când va sërba aniversarea acestui accident ferit, se va îmbrăca cu ele.

Apoi asta nu-i culmea entuziasmului?

Din public.*)

Mulțumită publică.

Subscrisul prin aceasta aduc ferbinte mulțumită domnului Nicolae Racota, medic român domiciliat în Șeica-mare, care a luat sub cură pe iubita mea consoartă Anna, care era în grele și periculoase suferințe de naștere, și prin dexteritatea și înaltele sale științe medicale, alergând noaptea la locuința mea, și-a succés a o elibera din ghiarele morții, prin o muncă adevărat eroică, pentru care binefacere îmi țin de datorință a exprima și pe această cale domnului medic Racota, mulțumirile mele, pofindu-i bun succés în cariera de medic.

Frăua, 7 Februarie 1893. Stimător Isidor Dopu, preot greco-catolic.

Raționiu și mulțumită publică.

Din motivul numărului însemnat al pruncilor obligați la școală, din care nici jumătate nu pot fi instruiți în școala confesională existentă, fiind amenințați de a se face pentru ceilalți prunci o școală de stat, și fiindcă poporul nu poate susține un al doilea învătător, deoarece ce și pe care îl susține, numai din reputațiune îl salarizează, s'a constituit

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

un comitet care să colecteze oferte benevole în bani, și pe această cale să creeze un capital din care să se edifice o a doua școală și din ale căruia interese să se salarizeze un al doilea învătător în Grădiște-veche, Ulpiu-Traiană.

Indreptând rugări în mai multe părți, am mai primit daruri benevole dela p. t. domni:

Moise Netin, profesor în Oradea-mare, cu lista nr. 43, ca colectant contribuind d-sa 5 florini.

Diamandi Manole, comerciant în Brașov, cu lista nr. 50, ca colectant contribuind d-sa 10 fl., M. G. Stănescu 5 fl., Tache Stănescu 10 fl., N. N. 1 fl. Suma 26 fl.

Dr. Emil F. Negrut, medic în Șintereag, cu lista nr. 147 a contribuit 2 fl.

Dl căpitan Grădiștean din București a donat 100 franci aur = 47 fl. 80 cr.

Avel Pop Bociat, protopop în Grădiște, cu lista nr. 30 ca colectant, contribuind d-sa 25 fl.; Simeon Adolf i fl.; Simeon Herman 5 fl.; Moise Roman 1 fl. Suma 32 fl. Laolaltă 112 fl. 80 cr. Transport din nr. 278 al „Tribunei“ 468 fl. 81 cr. Suma totală 581 fl. 61 cr.

Pentru aceste sacrificii puse pe altarul culturii naționale, generoșii contribuitoari și colectanți, primească mulțumitele noastre și ale poporului român din Grădiște și giur.

Din nou rugăm pe stămații domni, care au primit liste de colectare, să binevoască a ne întinde sucursul posibil întru salvarea cauzei noastre culturale și a ne retrimită listele, căci comitetul nostru de supraveghere poate fi în prepuz că noi am malversat unele sume cu care liste nu ne putem legitima.

Grădiște, 9 Februarie 1893.

Comitetul de colectare:

Avel Pop Bociat, Alexandru Alisandroni, protop. și pres. sen. școl. curator prim. Iosif Jăcoai, N. Trimbățoiu, cassar sen. școl. inv. și not. en. școl.

Dare de seamă și mulțumită publică.

La petrecerea tinerimii juridice din Oradea-mare au suprasolvit următorii marinoșii domni:

Dr. Florian Duma 13 fl., Ilustritatea Sa Ioan Mețianu, Nicolau Zigre, avocat, Emanuil Ungurean, avocat, Ioan Goldiș, vicar, Excelența Sa Mihail Pavel, episcop câte 10 fl.; Paolo Popp de Popa 20 franci, Teodor Kővári, canonic, Iosif Popp, notar câte 8 fl., A. Lauran, canonic, Petru Mihuițu, protopop, Ioan Popp, Iosif Erdély, avocat, Iosif Nagy, F. Cocian, avocat, Dr. Aurel Maniu, notar public regesc, Nestor Părumb, Nicolau Diamandi câte 5 fl., I. Gherlan, Dr. At. M. Marienescu 4 fl.; Dr. Coriolan Popp, I. Groza, Dr. N. Poenar, N. Venter, N. Marcuș, M. Pavel junior, I. Vulcan, Ilie Trailă, Toma Păcala, I. Poenar, Dr. D. Kiss, Mihail Vajda, notar, Augustin Bibescu, A. Sarkadi, con. I. Bibescu câte 3 fl.; I. Giulani 2 fl. 50 cr.; Moise Neșiu, I. Ciceronescu, Mihail Drimba, Eutim Blaga, Filip Teaha, Vasile Cibzenszki, L. Schadeberg, Gavriil Lungu, Petru Ionaș Brașov, Ilarie Crișan, Vasile Pop, Ioan Gliție, Mihail Pop, câte 2 fl.; Samoil Ciceronescu, Ioan Bota, Petru Pantea, George Pop, Armin Tetéleni, Stefan Todor, Dr. Ioan Comșa, N. Ghera, Alexandru Pașca, Dr. Felician Bran, Nicolae Pop din Felső-Szék câte 1 fl., și Vasile Sala, învătător în Vășcău 50 cr. — Suma 223 fl., care s'au distribuit spre scopul amintit în invitare.

Pe care îi rugăm ca și pe această cale să primească mulțumita noastră cea mai călduroasă.

Mihail Grosșan, George Miclea, controlor. cassar.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Viena, 18 Februarie n. Sub presiul Archiducelui Albrecht a avut ieri loc o conferență militară. Imediat după conferență Archiducele s'a dus la Monarchul.

Londra, 18 Februarie n. În casa de jos a declarat Chamberlein că bilul Homerule nu garantează nici unitatea țerii nici suveranitatea parlamentului central.

Begrad, 18 Februarie n. Voind fostul ministru de lucrări publice Velimirovici să desvoalte programul partidului radical în Zaičiar, când a început să cetească, mulțimea l'a întrerupt cu strigătul: „Sunteți niște mincinoși!“ Pe urmă s'a născut o pârueală.

Postul deputat Radosavlievici a fost arestat pentru înaltă trădare.

Bibliografie.

A apărut: Legea de pensime învătătorească. Tradusă și explicată de Blasiu Codreanu, învătător român. Arad, 1893. „Tipografia diecesană“.

Sub îngrijirea dlui G. Sfetea în București va apăre la 1 Martie a. c. un buletin de mare folos pentru cei-ce se interesează de literatura română, intitulat: „Bibliografia României“. Domnii autori-editori tipografi sânt rugați a trimite redacțiunii acestui buletin (str. Lipsicani 96) câte un exemplar din publicațiunile d-lor spre publicare. Asemenea sânt rugate toate organele de publicitate, reviste, buletine, ziare periodice a trmte câte un exemplar pentru facerea unui tablou general de toată presa română.

A apărut: „Vinderea lui Isus“. Tragedie în 4 acte de S. P. Simon.

A apărut de sub presă în editura tipografiei Gutenberg, Iosif Göbl, strada Doamnei 23—25, București:

Adnotate cu jurisprudența română de George N. Fratostițeanu, judecător la tribunalul Ilfov:

„Noul codice de comerț“, însoțit de legea timbrului și alte 19 legi comerciale, conținând 686 pagine. Prețul lei 5.50

„Codicele penal“, conținând 316 pagine Prețul lei 4.

„Procedura penală“, conținând 562 pagine. Prețul lei 6.

Toate aceste legi și-le poate cineva procura direct dela tipografia editoare cu mandat postal sau rambursă. Comandele se efectuează cu mare promptitudine.

A apărut: „Catechetică“ adecă „Metodica specială a studiului religiunii“. De protopresbiterul Simeon Popescu, profesor la școala normală de institutori. Ed. II. amplificată. București. Tipografia „Lupta“.

Cartea costă 1 fl. 50 cr. și se poate procura dela librăria Haiman Ignat precum și dela celelalte librării din București.

A apărut: Doina „Primăvara“ pentru o voce cu acompaniare de pian. Cuvinte și muzică de Sofia Vlad născ. Rădulescu.

A apărut: „Luptele pentru naționalitate“ ale Românilor de peste munți. De George Adamescu. București 1892.

Călindarul șilei.

7/19 Februarie 1893. Iulian: Păr. Partenie. Gregorian: Susana. Soarele: răsare 7.48 apune 4.10

Buletin meteorologic.

Sibiui, 18 Februarie n. 8 oare dimineața.

Table with 4 columns: Presiunea atmosferică în mm., Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vântului.

Din țeară 15 Febr. n. 8 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiun. atmosfer. în mm., Temperatura Celsius, Vântul direcția și viteză.

Sosiți în Sibiui.

La 18 Februarie n. Hotel „Neurivher“. Diamandi Manole, din Brașov. Robert Schwarz, employat, din Sghișoara. Dr. Oscar Meltzel, deputat, din Pressburg. Dr. Iulius Benedek, avocat, din Făgăraș. Schneider și Hartig, comercianți, din Cluj. Eichler, comerciant, din Triest. Sauter și Reich, comercianți, din Viena. Hotel „Meltzer“. Pavlofsky, comerciant, din Viena. Herman, comerciant, din Budapesta. Wittman, inginer, din Dej. Dosios, proprietar, din Turda. Norman, din Potstelke. Schuster, din Mediaș. Hotel „Habermann“. Marcus Mandt, din Murș-Gorghiu.

Teatru orășenesc.

Duminecă, 19 Februarie n.: „Ein Kind des Glücks“.

Comedie originală în 5 acte de Charlot e Birch-Pfeiffer.

Economic.

Calea ferată vicinală Sibiui—Turoșu și Avrig—Făgăraș. La 1 Martie a. c. eșia din vigoare tariful intrat în viețuța din ziua deschiderii liniei Sibiui—Avrig și dela acea dată începând se va aplica următorul tariful pentru transportul de persoane și mărfuri, apoi pentru transportul de căni:

A. Tariful de persoane: a) Comunicația de vecinătate: I. zonă: cl. I. 40 cr., cl. II. 15 cr., cl. III. 10 cr.; II. zonă: cl. I. 40 cr., cl. II. 22 cr., cl. III. 15 cr. — b) Comunicația de depărtare: I. zonă: clasa I. 50 cr., cl. II. 40 cr., cl. III. 25.; II. zonă: cl. I. 1 fl., cl. II. 80 cr., cl. III. 50 cr.; — III. zonă: cl. I. 1 fl. 50 cr., cl. II. 1 fl. 20 cr., cl. III. 75 cr.; — IV. zonă: cl. I. 2 fl., cl. II. 1 fl. 60 cr., cl. III. 1 fl.; — V. zonă: cl. I. 2 fl. 50 cr., cl. II. 2 fl., cl. III. 1 fl. 25 cr.

13. Tariful de mărfuri: I. până III zonă: dela 1—50 chilogrami 25 cr., dela 51—100 chilogrami 50 cr., peste 100 chlg. 1 fl.; — IV.—V. zonă: dela 1—50 chilogrami 50 cr., dela 51—100 chilogrami 1 fl., peste 100 chlg. 2 fl.

C. Tariful pentru transportul cănilor: I.—III. zonă: 25 cr., IV. și V. zonă 50 cr.

În următoarele dăm tabela despre împărțirea după zone a stațiunilor pentru computarea taxei de călătorie pentru persoane, precum și a celei pentru transportul de mărfuri și de căni:

Table with columns: De unde sau unde?, Zonă, Stațiunile (Arpașul-inferior, Părbacul-inf., Sămbăta-inf., Viștea-inferioară, Avrig, Sebeșul-superior, Făgăraș, Cărtișoara, Sibiui, Șelimbăr, Veștem).

Debitul de beuturi. Ministru de finance reg. ung. a dispus ca fabricanții de cognac, licoruri și rom sânt datori a arêta la cererea organelor financiare cantitatea și calitatea fabricatelor lor vândute la partide contribuabile, precum și numele, starea și domiciliul. Această are să se întempe și în astfel de comitate în care nu există îndatorirea de a purta, în sensul ș-lui 3 resp. 5 al art. de lege XXXVI: 1890. Protocoalele respective au să fie deci astfel purtate ca să se vadă din ele aceste date.

Lipsă de aur în America. Se depeșează din New-York: „New-York Herald“ zice că rezerva de aur a tesaurului american este atât de redusă în acest moment, încât bancherii din New York au și dat 2 milioane de aur, promițând alte ajutoare dacă trebuința le va simți.

Prețul mărfurilor.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 16 Febr. n. s'au notat: ungurești bătrâni grei 50.— cr. până 51.— cr., de mijloc 50.— cr. până 51.— cr., ungurești grei tineri 55.— cr. până 56.— cr., de mijloc 53.— cr. până 54.— cr., ușori 5).— cr. până 51.— cr., marfă țerănească grea 50.— cr. până 51.— cr., de mijloc 50.— cr. până 51.— cr., ușoară 49.— cr. până 50.— cr., românești, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sërbești grei 50.— cr. până 51.— cr., transito de mijloc 50.— cr. până 50.5/2, cr., transito ușori 49.— cr. până 50.— cr.

Dr. Sterie N. Ciurcu,

IX, Pelikangasse nr. 10, Viena. Consultațiuni cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena. [2759] 74 Consultațiuni și prin corespondență.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 16 Febr. n. 1893.

Table with columns: Săminte, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr., Săminte vechi ori noue, Soial, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr., Mărfuri în termen, Grâu, Cucuruz, Ovės, Mărfuri diverse, Soial, Cursul.

Cursul pieței din Sibiui.

Din 18 Februarie n. 1893. Hartie-monetă română . . . Cump. 6.43 vënd. 6.40 Lire turcești 10.70 „ 10.80 Imperiali 6.70 „ 9.80 Ruble rușești 1.20 „ 1.22

Bursa de Budapesta.

Din 16 Februarie n. 1893. Renta de aur ung. 6.— „ „ hărtie 5% 116.90 „ „ hărtie 5% 101.— Împrumutul căilor ferate ung. 120.50 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 122.50 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 102.75 Bonuri rurale ung. 96.50 „ croate-slavone 97.60 Obligațiunile desp. regalilor 102.20 Împrumut cu premiu ung. 151.— Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 99.25 Renta de hărtie austriacă 99.25 „ de aur austriacă 118.50 Losuri austriace din 1860 117.— Acțiunile băncii austro-ungare 1127.— „ de credit ung. 380.— „ austr. 328.— Serisuri fonciare ale institut. de cred. și economii „ Albina“ 101.— Argintul 9.63 Galbeni împărătești 5.68 Napoleon-d'ori 9.60 Mărci 100 imp. germane 59.10 Londra 10 Livres sterlingi 120.90

Bursa de Viena.

Din 16 Februarie n. 1893. Renta de aur ung. 6% 116.10 „ „ hărtie 4% 107.75 „ „ hărtie 5% 101.75 Împrumutul căilor ferate ung. 122.75 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emis une) 120.20 Amortisarea datoriei căilo ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 101.70 Bonuri rurale ung. 96.20 „ croate-slavone 97.60 Împrumut cu premiu ung. 151.25 Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 144.50 Renta de hărtie austriacă 99.25 „ argint austriacă 99.90 „ aur austriacă 118.60 Losuri pentru austr din 1860 110.— Acțiunile băncii austro-ungare 1113.— „ de credit ung. 379.50 „ austr. 327.75 Argintul 9.63 Galbeni împărătești 5.67 Napoleon-d'ori 9.63 Mărci 100 imp. germane 59.17 Londra 10 Livres sterlingi 127.—

Bursa de București.

Din 2 Febr. st. v. — 4 oare p. m. Cassa Ultim Renta rom. per 1875 5% 158.— Renta română amort. 5% 06 1/2 Oblig. de stat. C. F. R. 6% 102.— Renta rom. (Rur. conv.) 6% 98.— Împrumutul municipal 5% 104.50 Serisuri func. rurale 7% 102.— Idem urbane 7% 93.— „ 5% 84.— Banca-Nat. (500 lei vërs. într.) 1845 Soc. Dacia-Rom. (250 lei vërs.) 298 Soc. de Asig. Naț. (200 lei vërs.) 310 Soc. rom. de reasig. 101 Soc. r. de cou (250 lei vërs.) — Oblig. Cassei Pensiuilor — Agio Schim Londra 3 luni — cec — Berlin 3 luni — cec — Paris 3 luni — cec — Viena — cec — Agio — Pentru redacțiune responsabil: Andreiu Baltes.

„Fin de Siècle“.

Mirarea secolului.

Puterea electrică în serviciul industriei practice

a luat un avânt însemnat pe terenul fabricațiilor, o reducere de prețuri la multe mărfuri, a aflat locul care până acum a fost în umbră. Conspicuit de față poate să convingă p. t. public, despre ieftinătatea tuturor, și e rugat fiecare să binevoască a se convinge prin comandarea vre-unui lucru cât de mic. Ori-ce comandă se va efectua imediat cu rambursă, și la cas de inconvenientă se va primi înapoi fără contradicere, se va schimba sau se vor înapoia banii.

Deșteaptă-te!

Numai fl. 2.50

costă un orologiu de deșteptare bine regulat, executat conform desenului, în dulap splendid de nickel, cu arătător de secundă și cu un clopot deșteptător ce sună foarte frumos, durabil lucrat, umbilă și deșteaptă foarte punctual; e netăcut cel mai frumos și ieftin orologiu. Prețul scăzut numai 2.50

aceleși deșteptător cu arătător mecanic de dată ce funcționează de sine în eternitate fl. 3.50.

Numai fl. 4.50

Concert-Armonica,

excelet acordată și fină

cu 12 clape, cu bas, pe care se pot cânta toate piesele din lume. Cel mai splendid instrument musical, trainic și frumos lucrat, numai fl. 4.50.

136 recuise de scris.

Numai fl. 1.—

- 1 casetă elegantă conține următoarele: 50 coale hârtie de epistolă fină, octav.
- 50 plicuri bune ce se potrivesc la hârtie.
- 3 condeie de penă franceze durabile dimpreună cu capsule.
- 3 excelențe creioane Hardmuth.
- 24 pene de scris într-o cutie.
- 1 frumos notes legat în lack.
- 1 coală hârtie sugătoare rosa.
- 1 lineal de lemn de cedru cu centimetru.
- 2 leniare și gumă.

Fiecare se-și cruțe plumânile și se-și cumpere pentru fl. 1.50

8 bucați recuise de fumat:

- 1 pipă de lemn cu scurgere,
 - 1 pipă de țigăre, țesătură de artă,
 - 1 aparat de foc vechnic,
 - 1 cravată de mătăș și atlas,
 - 1 ac de cravată cu petri,
 - 1 creion de nickel cu penă,
 - 1 briceag și scobitoare de dinți,
 - 1 inel cu petri,
 - 1 suvenir de Viena ca obiect de lux.
- Toate împreună fl. 1.50.

10 daruri prețioase.

Numai fl. 2.—

- 1 orologiu de bronz, care merge bine regulat,
 - 1 sipcă de țigarete de spumă de mare,
 - 1 țigăre de țigarete, țesătură de artă,
 - 1 aparat de foc vechnic,
 - 1 cravată de mătăș și atlas,
 - 1 ac de cravată cu petri,
 - 1 creion de nickel cu penă,
 - 1 briceag și scobitoare de dinți,
 - 1 inel cu petri,
 - 1 suvenir de Viena ca obiect de lux.
- Toate 10 dărate laolaltă costă fl. 2.

Numai fl. 6.50

un rînd de haine bărbătești

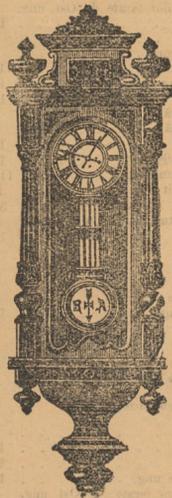
modern, elegant, splendid, de toamnă și de iarnă, din materii de toamnă și de iarnă din Brünn, în ori-ce mărime și în ori-ce culoare, așadar laolaltă

1 var. pantaloni, 1 giletă, 1 roc.

I. calitate Un rînd întreg fl. 6.50
II. calitate fl. 8.50
III. calitate fl. 10.50

Drept măsură e suficient să se arete la comandă lungimea pantalonilor, cuprinsul pieptului și lungimea mânecilor, precum și colorarea dorită a vestimentelor. Mustre nu se pot trimite, deoarece se află numai rînduri întregi.

Aceleși vestimente pentru băieți după măsură dela 6—13 ani, fiecare calitate cu fl. 2 mai ieftin.

Un „Mignon“ de Viena orologiu cu pendulă

50 cm. mare costă numai

5.50

splendid ajustat

cu garanță de 5 ani.

Aceste oroloage cu pendule sînt în dulapuri de lemn de nuc gothice bogat sculptate, montate, cu sticlă, au un ornament cu politură fin ce se poate îndepărta și au un mecanism aproape neruinabil.

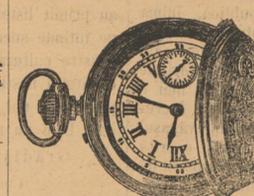
Cheia cu care se trage orologiu e dublă, mecanismul, acurat regulat pe secunde, așa că un asemenea orologiu cu pendulă neîntrecut în ce privește mersul excelent, e cea mai frumoasă și bizuită mobilă.

Aceleși orologiu cu pendulă cu mașină ce face se bată fl. 6.50.

Oroloage mari de salon cu pendulă 1 mtr. înalt. la 14 zile se trage odată fl. 7.55.
Aceleși cu mașina de bătăe numai fl. 12—

97 cr. Fiecare articol 97 cr.

1 orologiu de bronz ce merge regulat, cu garanță 97 cr.	1 lanț de orologiu din aur artificial cu acătătoare 97 cr.	1 inel din aur-doucle cu petri 97 cr.	1 medalion din aur artificial, cu petri 97 cr.	1 brățar dela expoziția din Paris 97 cr.	1 medalion de inimă din argint veritabil, probat 97 cr.
Cușmă de iarnă din peluș de Persia, cu vată călduroasă 7 cr.	1 pălărie bărbăt. din păsă moale foarte țititoare 97 cr.	4 cravate bărbăt. fiecare în altă formă și culoare, foarte fine 97 cr.	1 păreche mănuși călduroase pentru iarnă, din lână 97 cr.	1 jachetă de lână pentru dame și bărbai 97 cr.	1 păreche pantaloni de lână (sistem Jäger) pentru domni 97 cr.
1 cămașă bărbătească, foarte fin gătită, albă ori colorată 97 cr.	1 păr. ismene bărb. din pânză de casă bine lucrate 97 cr.	6 păr. ciorapi bărb. într-o culoare ori cu vergi frumoase 97 cr.	3 păr. ciorapi fem. într-o culoare sau cu vergi frumoase 97 cr.	1 corsetă cuirasată, fason parisiană, foarte durabilă 97 cr.	12 batiste, cu margini colorate, chivite 97 cr.
1 cămașă femeiească din șifon ori în cu broderii 97 cr.	1 corsetă de noapte din șifon cu broderie fină 97 cr.	1 păr. ismene fem. din șifon, cu broderie fină 97 cr.	1 suenă călduroasă, cu broderie 97 cr.	3 sorturi de casă, mostre frumoase și moderne, veritabil de spălat. 97 cr.	1 sort de lister, calitate bună, caro, chivit, 1/4 de mare 97 cr.
1 jachetă de dame din creton francez lucrată 97 cr.	1 haină de iarnă gata pentru copii dela 1—3 ani 97 cr.	1 covor de pat din stofă de jute desen frumos 97 cr.	1 cearceafă de tot mare și gată 97 cr.	6 merindare de in, mari și tari 97 cr.	6 ștergare, calitate bună, caro, chivite 97 cr.
1 față de masă bună damat alb ori colorată 97 cr.	6 serviette pe deplin de mari, albe ori colorate 97 cr.	1 năframă de mătășă 1 cot de mare și în ori-ce culoare 97 cr.	3 batiste de mătășă de Lyon, în mai multe culori 97 cr.	1 eventail cu zugrăvire artistică, foarte frumos 97 cr.	1 năframă mare călduroasă pentru dame, 1/4 de mare 97 cr.
1 pipă din spumă de mare artificială 97 cr.	1 spiț de țigară spumă de mare veritabilă cu chichilbar 97 cr.	1 pipă pentru burghezi, spumă de mare artificială cu vergea cu tot 97 cr.	1 aparat de for, aprinde însuși cu țeala fulgerului 97 cr.	1 portmoneu tot din pele cu incheietoare 97 cr.	1 portmoneu pentru bani și documente 97 cr.
1 lămpășă cu o lumină intensivă 97 cr.	1 șatulă de cusut de mătășă cu scule de cusut 97 cr.	1 album pentru fotografii, foarte fin 97 cr.	1 briciag cu 4 tăișuri, cu aparat pentru scoaterea dopurilor. 97 cr.	1 crucifix din metal topit, nu se poate sparge 97 cr.	1 oglindă de părete 5 cm. de mare, în cadrul de nuc 97 cr.
6 linguri de supă din argint de Phönix veritabil 97 cr.	6 furculițe franc. din argint de Phönix veritabil 97 cr.	3 cuțite de masă din argint de Phönix veritabil 97 cr.	12 lingurițe de cafea din argint de Phönix veritabil 97 cr.	1 lingură mare de supă din argint de Phönix veritabil 97 cr.	2 fecnice de salon argintărite fin, formă frumoasă 97 cr.
1 țititoare de zahăr splendid argintărită și fină 97 cr.	1 moară de cafea cea mai bună construcție, durabilă 97 cr.	6 tase de cafea calitate bună neperitoare 97 cr.	Împăratul și Împărăteasa, 2 frumoase figuri de decorațiune 97 cr.	3 broșuri de dame în mostre deosebite 97 cr.	1 briciu, tăiș englez veritabil, foarte ascuțit 97 cr.

Oroloage de buzunar

regulate precis, recunoscute ca de cea mai excelentă calitate, cu mecanism-remontoir veritabil, neperitor, de argint, metal lustruit, precum și de argint probat de 13 loți, admirabil lucrat, foarte frumos gravate, cu sticlă de cristal, cu aparat de secunde și arătătoare, toate se trag la mîner fără cheie și ajustate splendid cu toate inovațiunile tehnice moderne de arta orologeriei, regulate precis foarte punctual, se capătă în 4 sorte.

Numai fl. 4

costă un orologiu de buzunar-remontoir de argint-nickel, fără cheie, cu arătător de secunde bine regulat, sticlă plană și instrument de arătare mecanic. Mai departe aceleși orologiu remontoir de argint veritabil de 13 carate fl. 8.50.

I. sortă în nickel. oroloage-remontoir cu capac dublu, cooperi elastic fl. 6.	II. sortă oroloage-remontoir de argint veritabil prob. prin ofic. c. r. fl. 8.	III. sortă oroloage-remontoir anker cu capac dublu de argint veritabil pe 15 rubine. bogat gravate fl. 10.
---	--	--

Lanțuri de orologiu elegante, aurite, cu acătătoare fl. 1. Elegante lanțuri de orologiu aurite facon de panzer fl. 1.

Lanțuri pentru orologiu de argint curat, probate de oficial c. r. de monete, cu acătătoare fine și curat de argint, medalion sau cheie

I. calitate argint curat fl. 2.85.	II. calitate tarie mijlocie fl. 4.	III. calitate sorta cea mai grea fl. 5.—
------------------------------------	------------------------------------	--

Oglindă de părete în cadru de aur fin fl. 1.90.

pro bucată, câtă vreme ține proviziunea. Aceste oglinzi ce arată foarte frumos, limpede și luminoase sînt în cadre de aur splendid aurite și decorate cu arabesce, circa 55 centimetri de înalțe și 40 centimetri de late, o decore pentru ori-ce locuință, de aceea nimeni se nu întârzie a comanda cât mai în grabă. Mai departe se află și oglinzi mai mari, 67 centimetri de lungi și 47 centimetri de late, fl. 4.65.

Colosal de ieftin, bun și durabil.

1600 bucați de pantaloni de iarnă

gata, durabil în diverse mostre, eleganți și fini, pe care i-am primit în loc de plată, sînt silită câtă vreme mai ține proviziunea, se-și vînd în detal sau en gros cu următoarele prețuri fabuloase:

Sorta I-a din stofe de modă gătiți.	fl. 1.90
Sorta II-a din stofe de Brünn.	fl. 3.—
Sorta III-a din stofe de lână de oaie	fl. 4.50

Toți pantalonii sînt gătiți după cel mai nou jurnal din stofe tari de iarnă și elegant. La comande din afară e drept măsură suficientă lungimea pasului și cuprinsul pântecului.

Dela un transport rămase în restanță 3000 bucați

Toale pentru cai de cavalerie

se dau repede cu jumătate prețul din cauză că s'a sistat livrarea. Toalele aceste minunate de bune sînt 175 cm. lungi și 130 cm. late, provădate cu vergi colorate,

groase ca scândura, călduroase ca cojocul și costă acumă cât durează depositul

1 bucată fl. 1.68	1 păreche fl. 3.30
-------------------	--------------------

comanda se efectuează imediat la solvare prin mandat postal sau trimiteră cu rambursă, dacă nu se potrivește, la cerere se înapoiază banii.

Toale pentru cai de lucru pro bucată 2.50

de o exportatiune minunată durabilă și frumoasă.

Surprinsă mare!

Sînt însăreinat din partea unui fabricant notabil ce se luptă cu calamitatea plăților, a vînde un deposit întreg de 32,000 bucați excelențe, mari, groase, moderne, neasemenat de călduroase, drăgălașe

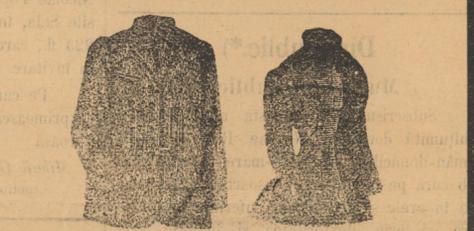
Broboade

de cea mai bună calitate de cheviot de iarnă 2 coți lungime și 2 coți lățime

cu cinciur lungi răsuciți, în toate colorile plăcute, pe când aceste broboade de iarnă minunate, s'au vîndut mai înainte cu fl. 3.50 bucată, de sigur că acumă trebuie să fie ori-ce damă veselă când o asemenea broboadă grea o capătă cu fl. 1.50.

Comandele se fac contra rambursă de cătră firma plenipotențiată: mari de tot 9/4—10/4

broboade de iarnă „Himalaya“	calitate I. fl. 6.	calitate II. fl. 3.	calitate III. fl. 6.
------------------------------	--------------------	---------------------	----------------------

Numai fl. 5

rocuri de pousse

elegante, gata, călduroase, cupruse, din cel mai bun pousse stirian, pentru ori-ce măsură, în ori-ce mărime, în toate colorile, de toamnă și de iarnă. Sortă mai fină fl. 6.—

Numai fl. 1.80

jachete de iarnă

pentru domni și dame, în cele mai frumoase culori de modă, se dau după ori-ce trup, e cea mai bună îmbrăcăminte de iarnă și de toamnă. Numai fl. 1.80. Din Cheviott fl. 3.—

Fiecare comandă, fie ori-cât de mică, se va trimite sub controlă îngrijită pe lîngă rambursă postală. — Tot ce nu coreșpunde se primesee momentan îndereț, se schimbă și se retrimite banii. — Comandele sînt de a se adresa:

FEKETE'S Lieferungs-Magazine internationaler Waaren,

zur „ung. Krone“, WIEN, 5. Bezirk, Rüdigergasse Nr. 113 = Nr. 113.